

SALVE REGINA

Římskokatolická farnost Březolupy

6. číslo/říjen-listopad 2019

Interview s P. Janem Liškou

Můžete se nám na úvod představit, říci něco o sobě, o vaší rodině a odkud pocházíte?

Srdečně zdravím všechny čtenáře tohoto plátku. Jmenuji se Jan Liška. Narodil jsem se 17. listopadu 1983 v Poličce. Za nedlouho se celá rodina, moji rodiče s o rok starší sestrou, stěhují do Moravské Třebové, kde jsem prožil své dětství a školní léta. Po základní škole jsem začal studovat střední pedagogickou školu v Brně a zázemí domova jsem vyměnil za církevní internát Petrinum. Po maturitě následovala přihláška do teologického konviktu a o rok později jsem zahájil studium na teologické fakultě v Olomouci a formační pobyt v kněžském semináři. Mám celkem pět sourozenců, tři sestry a dva bratry. Tři z nich mají již svoji rodinu, jsem tedy aktuálně pětinasobným strýčkem.

Jak jste prožil období, které předcházelo vašemu rozhodnutí vstoupit do semináře?

Jak jsem již nastínil výše, bezprostřední období před vstupem do semináře bylo vyplněno studiem v Brně. Středoškolská léta a pobyt v internátu znamenaly zásadní období v procesu rozlišování a rozhodování se pro duchovní povolání. Velkou roli v této ne vždy snadné životní etapě sehrálo prostředí věřícího kolektivu studentského domova Petrinum. Neříkám, že jsem patřil zrovna mezi ty nejvzornější „chovance“, spíše jsem vykazoval opačné tendence (bouřlivé mládí :-). I přes všechny turbulence jsem však v tomto domě nacházel čas a zázemí pro modlitbu, do které jsem odevzdával velké životní otazníky.

Kdo Vás nejvíce ovlivnil pro volbu duchovního stavu?

V období mého dětství a dospívání jsem měl to štěstí, že jsem se mohl setkat s výbornými kněžími, kteří působili v naší farnosti. Měl jsem tak příležitost zblízka vidět radost z jejich povolání a také osobně zakusit, co to znamená opřít se o duchovního otce.

pokračování na s. 2

APOŠTOLÁT MODLITBY V ŘÍJNU: Rodiny – misijní jaro církve

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení se Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svoji oběť za záchranu světa, Ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště za úmysly Svatého otce a našich biskupů.

Všeobecný úmysl:	Bude zveřejněn na začátku měsíce.
Misijní úmysl:	Aby inspirace Ducha Svatého vedla církve k novému rozkvětu misíí.
Úmysl našich biskupů:	Ať svatost kněží a tichost a obětavost všech Bohu zasvěcených svědčí světu o tom, že Bůh stačí pro naplnění života.

APOŠTOLÁT MODLITBY V LISTOPADU: Dialog a smíření na Blízkém východě

Všeobecný úmysl: Aby se v zemích Blízkého východu, v němž rozdílné náboženské skupiny sdílí tentýž životní prostor, zrodil duch dialogu, setkávání a smíru.

Misijní úmysl:	Bude zveřejněn na začátku měsíce.
Úmysl našich biskupů:	Ať všichni naši zesnulí mohou plně zakoušet dobrotu Boží a my ať žijeme tak, že se budeme moci jednou radovat s nimi.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás. Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás.

ŽIVOT VE FARNOSTI V MĚSÍCÍCH SRPNU A ZÁŘÍ

V srpnu a září jsme se rozloučili s těmito farníky:
Ludvík Hubáček (* 1. 5. 1944, † 7. 8. 2019, P 12. 8. 2019)
Marie Bednaříková (* 14. 12. 1935, † 25. 8. 2019, P 30. 8. 2019)
Josef Hubáček (* 14. 9. 1942, † 8. 9. 2019, P 13. 9. 2019)
Miloslav Večeřa (* 4. 2. 1959, † 29. 9. 2019, P 3. 10. 2019)
Z vody a Ducha Sv. se narodila: Lucie Fusková (29. 9. 2019)

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

So 12. 10. v 8:30 - **velký farní úklid**
Pá 18. 10. v 17:00 - **modlitební most**
Ne 17. 11. - **oslava svobody** - program i čas bude upřesněn
Ne 1. 12. 10:30 - **rozsvěcování adventního věnce**
- sejdem se před kostelem

Co jste si do svého povolání kněze odnesl ze svých bývalých farností?

V rámci kněžské služby nemám za sebou příliš velkou zkušenost. Aktuálně začínám devátý rok služby a současné farnosti jsou mým druhým samostatným působištěm. Z předchozích farností si odnáším jeden důležitý postřeh: hlásání evangelia musí být nesené dobrými vztahy mezi knězem a farníky, dobrými vztahy v rámci farnosti jakožto jedné velké rodiny a domova. Radostná zvěst o Boží dobrotě, která se nám v plné míře ukázala v Ježíši Kristu, nalézá úrodnou půdu především v srdci člověka, jež touží po lásce a po upřímných vztazích... Snaha vycházet ze sebe směrem ke druhému, hledání vzájemného porozumění, to vše otevírá nitro člověka živému Bohu, který jako první vychází ze sebe a hledá nás, své milované děti.

Jak nejraději relaxujete a čerpáte novou energii?

Když jsem unavený např. ze sedavé práce v kanceláři, nebo vystresovaný a napjatý z různých projektů, tak nejlepším „lékem“, jak vše ze sebe setřást, je pro mě běh, kolo anebo pořádný výšlap do přírody. Dalším důležitým prostředkem, jak načerpat sílu, je společně strávený čas se svými přáteli, spolubratry kněžskými v rámci volného dne, který máme vyhrazený na úterý. Dalším pilířem obnovy sil je samozřejmě modlitba. Bez ní je poslání kněze ve své podstatě nemyslitelné.

Co Vás v poslední době potěšilo?

Důvodů k radosti je spousta. Každý den nám přináší mnoho podnětů pro radostnou vděčnost. Kdybych však měl vybrat, tak bych zmínil milé přijetí a přivítání ze strany nových farníků.

Co by nemělo chybět v dobré farnosti (kromě dobrého kněze ☺)?

Recept na dobrou farnost? ...to je velké téma... Farnost, to je církev, která žije na konkrétním místě, v konkrétní vesnici, městě. Je to život, který je nesen přirozenými vztahy a s nimi spojenými radostmi, ale také trápeními. Farnost/církev stojí na přirozeném a každodenním, zároveň však ono každodenní lidské, radostné i těžké je prostoupeno Kristem, kterého neseme v srdci. Nádhernou „definici“ životního stylu farnosti prvních křesťanů najdeme ve Skutcích apoštolů: tvořili mezi sebou společenství, scházeli se kolem stolu při slavení eucharistie, naslouchali učení apoštolů, starali se o potřebné, díky jejich životnímu stylu mnozí přicházeli a nechávali se pokřtít... Ještě bych připojil a zároveň zopakoval již vyslovené, že farnost by měla být místem kvalitních mezilidských vztahů, kde upřímně zápasíme s jakýmkoliv projevem přetvářky, klevetění, závodění, kdo z nás znamená víc. Společenství farnosti má být oázou pokoje a radosti, kam druzí mohou přicházet, aby načerpali sílu k nesení tíhy životního putování. Místem, kde se díky nám mohou setkat s živým Bohem.

Na co by podle Vás měl věřící člověk/katolík stále pamatovat?

Věřící člověk by měl pamatovat na to, že je člověkem. Na to, že je povolán žít plnohodnotný a šťastný život. Věřící člověk by měl stále pamatovat na to, že je milovaným Božím dítětem, na to, že je zachráněn Ježíšem Kristem. Neměli bychom zapomínat na to, že nás dobrý Bůh chce neustále obdarovávat svým Svatým Duchem – kde je Duch Boží, tam do našich vztahů přichází radost, pokoj, láska, trpělivost... Křesťan je ten, kdo nežije pouze pro sebe, ale především pro druhého. Žije lásku s velkým „L“, která zasáhla jeho srdce.

Děkanátní pouť na Velehrad

V sobotu 22. září 2019 se konala pouť na památný Velehrad. Program poutě byl vytvořen nejen pro nás dospělé ale i pro děti. My starší jsme celé odpoledne setrvali ve velehradské bazilice. V tichu modlitby a rozjímání to byl pro nás odpočinek od podzimních prací na zahrádkách a dvorcích. Děti měly od 15 hodin až do začátku mše svaté program plný her, soutěží a veselé zábavy pod vedením katechetek. My dospělí jsme po modlitbě svatého růžence a adoraci za mír, kněžská a řeholní povolání a modlitbě za naše děti a rodiny, prokládané zpěvem, sebrali naše myšlenky k Pánu Bohu. Byla tu i možnost ke svátosti smíření, kterou jsme většina využili.

Mši svatou sloužil pan biskup Josef Nuzík. Krásnou promluvou i citací z dopisu nejmenovaného biřmovance nás utvrdil v našem přesvědčení života s vírou. Hudební doprovod dětského sboru a jeho vedení umocňoval náš duševní zážitek. Zástup kněží z farností našeho okresu, přítomnost našeho děkana Josefa Říhy a hlavně laskavá tvář pana biskupa dokreslovala slavnostní atmosféru.

Do našich domovů jsme se vraceli se svátečním pocitem klidu a míru nejen v srdci, ale i na duši. A tento pocit chceme předávat dál i vám čtenářům tohoto zpravodaje a i těm všem, kteří na této pouti nebyli.

